

Tavaszi 3. fejezet

Ariana, csütörtök 08 december 2022 - 23:01:57

3.

Ármin alig aludt. Egész éjjel fel-felriadt, az álmai morbid játékokat játszottak vele, és Q minden egyes ébredéssel fáradtabbnak érezte magát. Az összes Dáviddal kapcsolatos élménye összekeveredett, haborgó masszák ént h ömpölygött benne, a pihenés minden formájától megfosztva ezzel. Végül beletört Qdve nyitotta ki a szemét, dugta ki a lábát a takaró alól, és kelt fel. Az ágyán ücsörgve érte a napfelkelte, nem áncsodálta a fénybe burkolózó világot. Teljesen elhúzta a függőnyt, kinyitotta az ablakot, és kimászott a parkányra. A tetőtérben lakott, a szülei mintha elre gyantottak volna, hogy ilyen hajmeresztő mutatványokra vetemedik majd időről időre, megerősített szerkezettel oldották meg a cserepek rögzítését. Bár Ármin már megszokott arról, hogy éjjelente odafent mászkáljon, nem egyszer kapták rajta pár éve hasonló álmokfutáson. Szerencsére az egyensúlyérzéke is kitartott bizonyult.

Ahogy levegő felborzolta a szőrszálakat a karján és a lábán, libabőrrel vontába a bőrét, mégis élvezte a hajnali enyhe szellőt. A csend körülvette, láthatatlan takarók ént terült rá, beléle azonban hiányzott a nyugalomnak még a szikrája is. Később ötlete sem akadt, hogy mégis miként oldhatná meg a helyzetet, amibe akaratán kívül keveredett.

Haragudni akart. Sokkal könnyebb lett volna, ha dühös lehet valakire, kiabálhat vele, rázúdíthatja annak a rengeteg érzelmnek a töredékét, ami tombolt benne. Győznie akarta Dávidot, bár az már hónapokkal azelőtt sem ment, még akkor sem, amikor a férfi egyszer qenközölte vele, hogy befejezik. Ármin hiába bizonygatta az elején, hogy nem vesz komolyan semmit, ami ketten közölt tőrténik, addigra olyan erős beleszeretett a férfiba, hogy úgy érezte, ezzel az egyszeri szóval kitérte a szívet. Egyetlen, apró kis érletet tett csak, hogy jobb belátásra bírja Dávidot, sikertelenül. Így hát azt tette, amit a férfi kért tőle, és soha többé nem kereste. Egy darabig Qszintén hitt benne, hogy Dávid meggondolja magát, de ahogy több idő telt el, úgy hamvadt el benne a remény, üres, kongó mediterrán változtatva a lelkét.

Most felszakadt a seb. Persze tudta Q, hogy sosem gyógyult be, csak

épp eszébe sem jutott, hogy bármilyen módon feltépik. Az igazság végére áratlan, aljas módon támadt rá, lesből, a védekezés és minden formájától megfosztva. Őt. Mégsem volt kire haragudni, és ettől volt olyan átkozottul rossz.

Egészen addig kint üldögélt, míg a ház ébredni nem kezdett. Az anyja mindig korán kelt, még hétvégeken is, bár Ármin sem mondhatta magát túlságosan lustul és tüpusnak. Nem vágyott talákozásra Csillával, pedig sejtette, hogy elkerülhetetlen. Éppen ezért könnyebbült meg annyira, amikor látta, hogy a nő beül az autóbába, és elhajt. Ármin akaratlanul is azért fohászkodott, nehogy Davidnál fusson össze vele később, bár remélte, a férfinak lenne annyi esze, hogy figyelmeztesse.

Most, hogy már képes volt kicsit higgadtabban szemlélni a dolgokat, visszaidézte a délutáni eseményeket. David pontosan olyan döbbentnek tekintett, mint Q, úgyhogy biztosra vette, hogy a férfit szintén villámcsapásként érte a talákozás. Az mondjuk érdekelte volna, vajon beszélgettek-e Csillával, mert bár az anyja nem szokott idegeneket támadni családifotókkal, valahogy nem akarta elhinni, hogy egyetlen képsémmel elqazgyerektől. Négy ónap alatt elképzelhetetlennek tartotta, hogy ne derüljön ki David száma, hogy az Q anyjával jár.

Átöltözött, és lerobogott a konyhába. Ahogy várta, odalépett fogadta a konyhapulton. Az anyja gyöngybet kisgyerekként mindig elvárásolták, most azonban még azok is taszították. Ha belegondolt, hogy a kéz, amely a sorokat írta, kit érintett el tőle &

Ármin gyomra felkavarodott. A hirtelen Qhöz lépett, kivette az ásványvizet, és bár máskor nem csinált ilyet, ez úttal beleivott a flakonba. Aztán álldogált a helyiség közepén, és azon morfondírozott, mit kezdjen magával. A megoldás várás útjára jött.

Sms-t írt az anyjának, majd felvette a cipőjét, és elindult. Persze pontosan tudta, hogy Geri még alszik ilyenkor, de semmi lelkiismeret-furdalást nem érzett, amiért fel fogja kelteni. Pár eleget hallgatta már a nyögéseit, és külsőnben is ismerte annyira, hogy megbocsátja neki, miután kimorogta magát. Az unokatestvérére pont az Q ellentéte volt, tankönyvi módon hadilábon állt a reggelekkel. Tíz perc séta után laktak, Ármin nagyon nyugodt tempóval is hamar odaért a házhoz. A kopogásra Zsuzsa kerekült el Q, meglepetten engedte be, de amikor a lépcső felé vette az irányt, az ért utána szökött.

Ácsi! Ebben biztos vagy?

Ármin megtorpant, és elmosolyodott. Visszafordult a nagynénje felé,

aki csípőre tett kézzel, felvont szemöldökkel nézett rá. Imádta a nőt, annyira látszott rajta, hogy Csilla testvére, nem éhany gesztusuk szinte teljes egészében megegyezett.

Aha. Életbevéágó.

Zsuzsa az emelet felé pillantott, és megcsóválta a fejét.

Három után ért haza, de te tudod mondta figyelmeztetéseként, Ármin azonban nem volt ijedős.

Vállalok minden felelősséget.

Hát jó.

Felbuktatott a lépcsőn, ügyelve rá, hogy a többiek lehetnének ne verje fel. Gerivel viszont beszélni akart, mivel Dávidhoz megy, mert attól félt, ha valakinek nem önti ki a szívét, el fog vészni. Az unokatestvére pedig minden titkát ismerte, mióta csak az esztudta. Szinte testvéreként néztek fel, Geri három hónappal született csak korábban nála, egy darabig mindent egy ütt csináltak, ugyanazokat a dolgokat szerették, még a baráti körük is közös volt. Az egyetlen ív azasztónak az bizonyult köztük, hogy Geri a lányokért bolondult.

Ármin rövid kopogás után benyitott a szobába. Ha udvariasan vártna a válaszra, de még sem jut be, úgyhogy meg sem próbálkozott ilyesmivel.

Mi van? Geri felemelte a fejét, érősen fókuszált, aztán visszalépett a párnára. Hát te?

Valakivel beszélnem kell kezdett bele Ármin, mire Geri nyögően felnyögött.

Nem ér rá?

Nem köztölte vele Ármin, és megpaskolta az unokatestvére combját. A fiú vette a célzást, arébb húzódt, hogy leülhessen az ágy szélére. Anya tegnap hazahozta a &

Ármin elakadt. A szó a nyelvén volt, de szinte égette, nem bírta kimondani. Geri feltápázkodott mellette, félkóman az ágytámlának dőlt, onnan pislogott rá, és amikor nem folytatta, Q pontosított.

A fasziját. Igen? Nem szimpatikus, vagy mi? kérdezte türelmetlenül. Kitapogatta a mobilját, aztán mogorván újra Árminra pillantott. Nyolc óra múlt. Meg akarsz halni?

Az sokat egyszerre ítéte vágta rá Ármin, ezzel elérve, hogy Geri meglepetten összevonja a szemöldökét. Az igazság kicsúszott a száján, visszapattant a falakról. Dávid az.

Dávid? ismételte vissza Geri semleges hangon. A fiúnak látszólag ötlete sem volt, mi okozta Ármin megzuhanását. Milyen Dávid?

Ármin a kezébe temette az arcát, és mélyet sóhajtott. Gerinek ebben a pillanatban esett le a nyílvaival.

Na várjál! Az a Dávid? Csilla felszedte a volt pasid?

Ármin bólintott. Nem volt ugyan biztos benne, hogy Geri észlelte a mozdulatot a tenyere takarásában, de kimondani nem tudta a választ.

Ült maga elé meredve, a hirtelen feltámadó sűrűséggel küszködve, pedig voltak épp elégedettek, hogy kávékes legyen feldolgozni a szakítást, ha egyáltalán nevezhette annak. Hiszen a férfi olvasatában sosem voltak együttl.

Na, ez meredek állapotította meg Geri, majd kis szünet után hozzátette: Csilla tudja?

Dehogyan tudja! Ármin hangja élesen csattant. Honnan tudná?!

Oké, oké, bocs visszakozott Geri. Még alszom, jó van? Hagyj idet, míg feldolgozom az információt.

Azt még nekem sem sikerül motyogta Ármin. Háttradit, nem zavarta, hogy így félig Geri fekszik, ha kényelmetlen, úgyis jelzi. Elvont foglalkozva a lelke háborgásával, a fel-felbukkanó emlékekkel, vagy ült a félelemmel, ami mindig eltölte, valahányszor az anyja elé akart állni. Legszívesebben ült ott volna, hogy kiadja a frusztrációját.

Amúgy is ideje lenne beavatnod anyád jegyezte meg Geri, pont a legrosszabbkor, mert ezzel elérte, hogy Ármin teljes dühére rajta csattanjon.

Tökéletes az időzés! mordult fel a fiú. Anya, tudtad, hogy buzi vagyok? Ja, az exemmel jársz, ha hívhatom így, mert csak kéféltünk egy darabig! Legalább tudom, hogy egyezik az ízlésünk, hát nem tőké?!

Geri néma csendben fogadta a kitörését, de amikor Áron oldalra sandított, az unokatestvére olyan megütözve bámult rá, hogy kitört belőle a nevetés. Utálta az egészét, utált mindent és mindenkit, magát is beleértve.

Jó, nyilván nem így gondoltam nyugtatta Geri, Ármin viszont türelmetlenül szusszant. Most már az ért is haragudhatott magára, hogy Geri tőltötte ki a mérgét, még akkor is, ha a fiú nem neheztelt érte.

Szóval törte meg a csendet az unokatestvére kicsit félénken, ami nem vallott rá. Mi a terv?

Ármin megrázta a fejét. Egyre gyorsabban ingatta, csodálkozott rajta, hogy még nem szédül.

Fogalmam sincs. Átmegyek Dávidhoz, legalábbis abban maradtunk felelte. De hogy mit mondok &

Küldd el a francba ajánlotta Geri. Ármin fáradtnak érezte

magát ahhoz, hogy újra felé forduljon, inkább behunyt szemmel feküdt tovább. Ha van benne gerinc, lelép, és sosem hallotok róla.

Ármin felsóhajtott. A hangban lehetett valami árulkodó, mert Geri a vállába boksolt, elérve, hogy rá figyeljen.

Ugye nem azt akarod mondani, hogy még mindig? Ármin nem reagált, Geri viszont ettől a érzéssel kapott. Basszus, az anyádat döngeni, felfogtad ezt?!

Leginkább próbáld elfelejteni!

Komolyan nem mondd el neki?

Ármin most elször járt a gondolat, hogy nem Q az egyetlen, aki sokat veszíthet ebben a helyzetben. Az anyja az elmúlt időkben sugárzóan tündökelt, gondtalannak, mintha éveket fiatalodott volna, és Q egészen idáig ült a változásnak. Persze nem mintha Csilla amúgy öreg lett volna, még a negyvenet sem töltötte be, bár Dávidra így is öt évet vert rá. Ármin alig bírta visszatartani a rájáró Q bűnös nevét, amikor az jutott eszébe, hogy talán még Q az időksebbe bukik, az anyja a fiatalabbakra. Voltak épp lehetnének egy nagy, boldog család & Szerette volna beleverní a fejét a falba.

Nem tudom, mi legyen. Fájdalmat sem akarok okozni neki. Nem Q tehet róla & motyogta bizonytalanul, mentségek keresve, ha már a bátoriságát nem lelte.

Miért, te tehetsz róla? Magadat bünteted?

Ármin nemet intett. Igazság szerint egyiküket sem tartotta hibásnak. Az egész olyan volt inkább, mint egy morbid, hihetetlen színjáték. Csak épp a szövegét nem tudta &

Maradhatok?

Dávid nem azonnal felelt, a várakozás pedig köréjük nőtt, beburkolta Qket, a szavakkal egy ütt fozlott szét a szövege.

Igen, ha szeretnél.

Ármin átjárta a megkönnyebbülés. Mielőtt Dávid megszólalt, egy pillanatra megingott, mint aki megszédül a lépcső legfelső fokán, és jól tudja, milyen magasságból fog zuhanni; aztán visszanyerte az egyensúlyát, még egy mosolyra is futotta. Visszaadta a férfi mellé, elédetetlenül konstataálva, hogy Dávid tekintete végigszalad rajta. Szinte érezte a simogató ujjak jártát a bokaén, a csókok emléke újra elbódította, engedett a vágyának, közelebb bújott, újra megízlelte Dávid bokaét. A finom tusfürdő illata még érzéketlenné tette, Ármin pedig késztetést érzett rá, hogy újra elérje, hogy legyen miért

zuhanyozniuk.

Nem gond, ha kimaradsz otthon?

Anya enged ékeny felelte Ármin, mik özben engedett a v ágynak, és f élig a f érfira fek üdt. D ávid átkarolta, a fi ú pedig lehunyta a szem ét.

És apuk ád?

Ármin neh ézkiesen szusszant. A t éma k ényes volt, m ég mindig viszonylag friss, m égis igyekezett k önnyed én v álaszolni.

M ásf él éve lel épett.

Á úcs szisszent fel D ávid, mire Ármin r öpke cs ókot lehelt a nyak ára.

Sosem besz élt sz ívesen a sz ülei v ál ás ár ól, a hivatalos proced úra r áad ásul p ár hete ért v éget. M ég eml ékezett r á, hogy az anyja egy üveg bor mellett zokogta v égig az éjszak át, m íg hajnalban ki nem ment hozz á, hogy gyeng éden az ágy ába terelje. M ásnap a szem ébe sem tudott n ézni, pedig Ármin szem ében kicsit sem zuhant a t ört éntek miatt, s Qt. Az anyja mindig er Qs n Q volt, legal ábbis az Q sz ám ára.

H át ez van.

Haragszol r á?

Ármin keze épp megindult lefel é D ávid test én, a k érd és viszont ellopta t Qle a lend ületet. Meglepetten pillantott a f érfira, de r ögt ön l átta rajta, hogy komolyan érdekli, mit gondol. Nem tudta, mit érez ezzel kapcsolatban, n éha m ég mindig furcs állta, hogy ennyire figyel r á.

Kicsit, tal án k öz ölte semleges hangon. Á testv éreim nagyon ut álj ák most anya miatt, de én nem. Azt hiszem, nem.

H üly én hangzik, ha azt mondom, az Q élet ük, ebbe nem sz ólhatok bele? Hiszen engem is érint &

Mire ledar álta a mondatokat, belezavarodott, m égis b ízott benne, hogy D ávid érti. A f érfi olyan k önnyed én olvasott benne, mintha sz ínes lapokkal teli k önyv lenne.

Szerintem nem hangzik h üly én. Te m ár id Qsebb vagy felelte D ávid elmerengve. H ány évesek is a testv éreid?

A h úgom tizenkett Q, az öcs ém t íz.

D ávid felh úzta mag ához, az orruk szinte össze ért. Ármin tekintete a f érfi sz áj ára siklott, de miel Qt lehajolt volna, hogy újra birtokba vegye, D ávid újb ól megsz ólalt.

Akkor Qk m ég kicsik, m ásk épp m qk ödnek. Te m ár feln Qt vagy, ön áll ó v élem énnyel. Mi ért hangozna h üly én?

Ármin elmosolyodott. Tetszett neki, hogy D ávid feln Qttk ént kezeli, egyenl Q partnerk ént, m ég ha az eg ész csak szex is volt k özt ük.

Vele folyamatosan úgy érezte, sz ám ít, amit mond, amit hisz, hogy van

a világnak egy szelete, amit Q alakít.

Megcsókolta. A szenvedély újra felszikrázott köztük, felizzította a nemrég ellobbant tüzet. Ármint nem érdekelte tovább a beszélgetés és, csak Dávid karja, ahogy köré fonódott, a testéhez préselte, miközben forró, vad csatát vívtak. A férfi ujjai lecsúsztak a csípőjén, utat találtak a testébe, nyoszörögve próbálta elérni, hogy még mélyebbre hatoljanak. Végül enyhén kinyomta magát a férfi felett, megragadta a kezét, megmutatta, mire vágyik. Szeretkeztek, aztán kimerülten aludtak el, egymást ölelve. Ármin mindig így akart ébredni, az elqzq éjjel boldogságának rebbenő emlékével.

Elqzq

Következő Q